

накаса за родителе-тѣ?

Ш. Защо-то родителетѣ естественно Отъ всички-тѣ по близы съ камъ насъ.

Б. Не требва ли въ патож-тѣ заповѣдъ подъ има родителе да са разумѣва и нѣкой дрѹгий?

Ш. Требва да са разумѣватѣ, всички-тѣ, кои-то въ различни Отношениѧ застѫпватѣ място на родителе-тѣ за насъ.

Б. Кой прочее зaimа за насъ място на родителе-тѣ?

Ш. 1) *Царъ-тѣ и Отечество-то*, защо-то Господарство-то е велико семейство, въ което Господарь-тѣ е Отецъ, а подданны-тѣ съ дѣца на Господара и Отечество-то.

2) *Пастире-тѣ и Учителе-тѣ духовни*, защо-то тѣи съ учение-то и съ таинства-та раждатѣ ны въ животъ дѹховенъ, и воспитватѣ въ него.

3) *По старитѣ* Отъ камъ взрастѣ-тѣ.

4) *Благодѣтелие-тѣ*.

5) *Началствующи-тѣ* въ различни Отношениѧ.

Б. Какъ дѣма Свѧтено-то писаніе за почитаніе-то Господара?

Ш. Всяка душа властемъ предержашимъ да повинуетса. Нѣсть бо власть аще не Отъ Бога; сущія же власти Отъ Бога учинени суть. Тѣмже противляйся власти, Божію повелѣнію противляется. Рим. XIII, 1, 2.

Тѣмже потреба повиноватися не токмо за гнѣвъ, но и за совѣсть. Римл. XIII, 5.

Бойся Бога, Сыне, и Царя, и ни Единому же ихъ противися. Притч. XXIV, 21.

Воздадите убо Кесарева, Кесареви: и Божія, Богови. Матд. XXII, 21.

Бога бойтесь, царя читите. 1 Петр. II, 17.

Б. Колко далечъ требва да са простира любовь-та камъ Господара и Отечество-то?

Ш. До готовностъ-тѣ да са положи за нихъ животѣ-тѣ ни. Глед. Іоан: XV, 13.